

ਹੇਮੰਤ ਗੁਪਤਾ ਜੇ.

ਬਲਬੀਰ ਕੌਰ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਅਪੀਲ), ਪੰਜਾਬ,
ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1991 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 12411

17 ਮਾਰਚ, 2011

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950—ਅਨੁਛੇਦ 226—ਪੰਜਾਬ ਪੈਕੇਜ ਡੀਲ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀਜ਼ (ਨਿਪਟਾਰੇ) ਐਕਟ, 1976—ਐੱਸ. 15—ਭਾਰਤ-ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਯੁੱਧ ਦੌਰਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ—ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨੀਤੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 10 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ—ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਅਸਲ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ਾ ਮਿਲ ਰਿਹਾ—ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਹਿੱਤ 3 ਤੋਂ 8 ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ-ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨਾਇਬ ਤਹਿ ਸੀ ਇਦਰ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ 8 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭੱਜ ਗਿਆ- ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਪਟਵਾਰੀ ਦੀ ਗਲਤ ਅਤੇ ਗਲਤ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ- ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ (ਸੇਲਜ਼) ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ - ਪਟਵਾਰੀ ਦੀ ਗਲਤ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ - ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ (ਸੇਲਜ਼) ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕੋਈ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਨਾਇਬ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ 8 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ-ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ, ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਪਟਵਾਰੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਸਹੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵ ਬਾਵਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਹਿੱਤ-ਹਿੱਤ ਨੰ: 3 ਤੋਂ 8. ਬਾਵਾ। ਨੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਵਿਦਿਅਕ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਪਟਵਾਰੀ ਦੀ ਕਥਿਤ ਗਲਤ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਦਿਅਕ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ 31 ਮਈ, 1979 ਦੇ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ

ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕੋਈ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੁਕਮ 23 ਜੂਨ ਨੂੰ ਹੋਏ। 1980 ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ 8 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਬਾਵਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਸੀ।

(ਪਰਾ 13)

ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਹਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ।

ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਨਾਗਰਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਾਈ. ਬੀ. ਆਰ.

ਹੇਮੰਤ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.

(1) ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ 6 ਜੂਨ, 1991 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 4 ਕਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। (ਅਨੁਲੱਗ ਪੀ. 8),

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪਤੀ ਦੀ 1971 ਦੀ ਭਾਰਤ-ਪਾਕਿ ਜੰਗ ਦੌਰਾਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜੰਗੀ ਵਿਧਵਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਬਣਾਈ ਗਈ ਨੀਤੀ ਅਨੁਸਾਰ 10 ਏਕੜ ਤੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਉਕਤ ਨੀਤੀ ਅਨੁਸਾਰ 17 ਕਨਾਲ 9 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖਸਰਾ ਨੰ. 1 ਮਾਰਚ, 1983 ਨੂੰ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ, ਸੇਲਜ਼, ਕਪੂਰਥਲਾ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 13//15/1 4 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਕਪੂਰਥਲਾ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ 25 ਅਕਤੂਬਰ, 1983 ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ 4 ਕਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਸਮੇਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਅਸਲ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ।

(3) ਇੱਕ ਬਾਵਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ 8 ਦੇ ਪੂਰਵ-ਹਿਤ ਵਿੱਚ, 4 ਕਨਾਲਾਂ ਵਾਲੀ ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮਾ 3 ਮਈ, 1984 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਬਾਵਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਤੱਥਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਬਾਵਾ ਨੇ 21 ਫਰਵਰੀ, 1979 ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਕਤ ਦਰਖਾਸਤ ਨੂੰ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ (ਸੇਲਜ਼) ਨੇ 31 ਮਈ, 1979 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਇਕ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ 23 ਜੂਨ, 1980 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਵਾ ਨੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਵਿਰੁੱਧ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੁੰਦਿਆਂ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬਲਬੀਰ ਕੌਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੁਨਰਵਾਸ ਵਿਭਾਗ ਨੇ 9 ਜੁਲਾਈ, 1984 ਨੂੰ ਬਾਵਾ ਦੇ ਹੱਕ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ

ਕੇਸ ਨੂੰ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ (ਸੇਲਜ਼) ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ (ਵਿਕਰੀ) ਦੇ ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, 9 ਜੂਨ, 1988 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਖਰੀਦ ਲਈ ਪਿਛਲੀ ਅਰਜ਼ੀ 31 ਮਈ, 1979 ਅਤੇ 23 ਜੂਨ, 1980 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਬਾਵਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਮੰਗੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਬਲਬੀਰ ਕੌਰ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ।

(4) ਬਾਵਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ (ਸੇਲਜ਼) ਵੱਲੋਂ 9 ਜੂਨ, 1988 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਸਗੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਖਰੀਦ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਲਗਭਗ 8 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ. ਸੇਲਜ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, - ਮਿਤੀ 14 ਅਕਤੂਬਰ, 1988 ਦੇ ਆਦੇਸ਼, ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ. 4, ਦੁਆਰਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ 23 ਜੂਨ, 1980 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ 4 ਜੁਲਾਈ, 1980 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਸੀ. ਸਪਲਾਈ. ਅਪੀਲ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਈ ਗਈ ਅਤੇ 23 ਜੂਨ, 1980 ਦਾ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਣਦੀ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਕੇ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਹੁਕਮ ਅਰਥਾਤ 14 ਅਕਤੂਬਰ, 1988 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ, - 1 ਮਾਰਚ, 1983 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ 9 ਜੂਨ, 1988 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ, ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(5) ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਲੱਗ P. 4 ਅਤੇ P. 5 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਚੀਫ਼ ਸੇਲਜ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕਪੂਰਥਾ 1 ਏ, ਦੁਆਰਾ 31 ਜਨਵਰੀ, 1989 ਦੇ ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਨੁਲੱਗ P.6. ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਬਾਵਾ ਨੇ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਲਈ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿਵਾਉਣ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਾਵਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਪਰ ਉਸਨੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਬਾਵਾ ਨੇ 23 ਜੂਨ, 1980 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੇਲਜ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਦੋਂ ਹੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਬਾਵਾ ਦੀ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਅਰਜ਼ੀ ਲੰਬਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, 23 ਜੂਨ, 1980 ਅਤੇ 9 ਜੂਨ, 1988 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਈ ਗਈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ

ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜਲੰਧਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ 17 ਜੁਲਾਈ, 1990 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਦਿਅਕ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਪੈਕੇਜ ਡੀਲ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀਜ਼ (ਨਿਪਟਾਰੇ) ਐਕਟ, 1976 ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਅਧੀਨ ਸੋਧ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ (ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ। ਐਕਟ), ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

(6) ਜਾਣਕਾਰ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਬਾਵਾ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਪਟਵਾਰੀ ਦੀ ਗਲਤ ਅਤੇ ਗਲਤ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 31 ਮਈ 1979 ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਬਾਵਾ ਨੇ ਇਹ ਰਕਬਾ ਖਰੀਦਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਹੈ। ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਅਰਜ਼ੀ 23 ਜੂਨ ਨੂੰ ਨਾਇਬ ਟੀਸੀਲਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟਵਾਰੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 1980. ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਇੱਕ ਲਛਮਣ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਵਿਦਿਅਕ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਨਾਇਬ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੇ ਦੋ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਲਮੇਲ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਬਾਵਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਵਾ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਾਸ਼ਤਕਾਰ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ ਹੈ, ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਜੋ ਜੰਗੀ ਵਿਧਵਾ ਵਜੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਬਦਲਵੀਂ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(7) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਬਾਵਾ ਨੇ 31 ਮਈ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। 1979 ਅਤੇ 23 ਜੂਨ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 1980. ਉਪਰੰਤ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਬਾਵਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਲਈ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 23 ਜੂਨ, 1980 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੇ ਅੱਠ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਵਾ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਖਰੀਦ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਖੋਜ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਦਿਅਕ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨਾਲ ਵੱਖਰਾ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 31 ਮਈ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1979. ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ 1983 ਤੋਂ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ 4 ਕਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ

ਨਾਲ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਬਾਵਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵਾਰਿਸ-ਹਿੱਤ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਤਾਰੀਖ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ।

(8) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਬਾਵਾ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਡੈਲ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਖਰੀਦ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ, ਉਹ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਉਸ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 4 ਕਨਾਲਾਂ ਦੀ ਮਾਪ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਇੱਕ ਪੈਕੇਜ ਡੀਲ ਹੈ, ਜੋ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਫਾਲਤੂ ਸਰਕਾਰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨੀਤੀਆਂ ਘੜਦੀ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਚੂਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੈਕੇਜ ਸੌਦੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ. ਇਨ੍ਹਾਂ 'ਚੋਂ ਇਕ ਨੀਤੀ ਪੇਂਡੂ ਖੇਤਰਾਂ 'ਚ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨੀਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਮਾਰੇ ਗਏ ਸੈਨਿਕਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਾਹਜ ਸੈਨਿਕਾਂ ਨੂੰ ਪੇਂਡੂ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਹੈ।

(9) ਬਾਵਾ ਵੱਲੋਂ 1976 ਤੋਂ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ 31 ਮਈ, 1979 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾੜੀ 1978 ਤੋਂ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਰੀਦ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 23 ਜੂਨ, 1980 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। 31 ਮਈ, 1979 ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਨੂੰ ਬਾਵਾ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਨੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਵਿਦਿਅਕ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, 23 ਜੂਨ, 1980 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ 8 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਰ ਹਕੀਕਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਬਾਵਾ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ ਸੇਲਜ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸੀ। ਵਿਦਿਅਕ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉਕਤ ਤੱਥ ਜਾਂ ਚੀਫ ਸੇਲਜ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤਰਕ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗੱਲ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(10) ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ 25 ਅਕਤੂਬਰ, 1983 ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 7, ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣਾ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਜਤਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅੰਸ਼ ਹੇਠਾਂ

ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਹਨ:-

ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 4. ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 4 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਰੀਰਕ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਹੈ।

ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 5। ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 5 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਹਿਤ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਪੈਕੇਜ ਡੀਲ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਾਪਰਟੀਜ਼ (ਨਿਪਟਾਰੇ) ਐਕਟ, 1976।

(11) ਬਾਵਾ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ 31 ਮਈ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ। 1979 ਅਤੇ 23 ਜੂਨ, 1980 ਸੀਮਾ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਅੱਗੇ. 23 ਜੂਨ, 1980 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਇਕੋ-ਇਕ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਦੀ ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ।

ਪਰ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੁੱਖ ਸੇਲਜ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੋਜ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੈ:-

ਸ੍ਰੀ ਬਾਵਾ ਵੱਲੋਂ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ:-

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਲਈ ਬਲਬੀਰ ਕੌਰ ਅਤੇ 23 ਜੂਨ, 1980 ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਸ੍ਰੀ ਬਾਵਾ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਨੇ 23 ਜੂਨ, 1980 ਦੇ ਨਾਇਬ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ (ਸੇਲਜ਼), ਭੁਲੱਥ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸੇਲਜ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕਪੂਰਥਲਾ ਅੱਗੇ 7 ਜੁਲਾਈ, 1988 ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਇਬ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ, ਸੇਲਜ਼, ਭੁਲੱਥ ਦੇ 23 ਜੂਨ, 1980 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸੇਲਜ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕਪੂਰਥਲਾ ਅੱਗੇ 7 ਜੁਲਾਈ, 1988 ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੇਲਜ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕਪੂਰਥਲਾ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮਾਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(12) ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਜਿਹੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ

ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(13) ਪਟਵਾਰੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਸਹੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵ ਬਾਵਾ। ਬਾਵਾ ਨੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਵਿਦਿਅਕ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਪਟਵਾਰੀ ਦੀ ਕਥਿਤ ਗਲਤ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਦਿਅਕ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ 31 ਮਈ, 1979 ਦੇ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕੋਈ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ 23 ਜੂਨ, 1980 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲ 8 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਬਾਵਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਸੀ।

(14) ਸਿਟੋ ਵਜੋਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ 6 ਜੂਨ, 1991 (ਅਨੁਲੱਗ P.8) ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਚੀਫ ਸੇਲਜ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕਪੂਰਥਲਾ, ਮਿਤੀ 31 ਜਨਵਰੀ, 1989 ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜਲੰਧਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਜਲੰਧਰ, ਮਿਤੀ 17 ਜੁਲਾਈ, 1990 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ